

از اشغال وال استریت تا اشغال آمریکا !

در هفته های اخیر مردم جهان شاهد تصرف پارک مقابل ساختمان وال استریت یکی از مهمترین مراکز مالی سرمایه داری در آمریکا و جهان در نیویورک بوده اند. این حرکت مبارزاتی که در اعتراض به شرایط بد اقتصادی و گسترش روز افزون فساد در همه موسسات مالی که در زیر چتر حاکمیت دولت آمریکا قرار دارند شکل گرفته است، سبب شده تا علیرغم سرکوب شدید پلیسی هر روز مردم بیشتری به این جنبش نو پا بپیوندند . تا جایی که خیلی زود دامنه این اعتراضات سراسر آمریکا را فرا گرفت و به بیش از ۴۵ ایالت دیگر هم گسترش یافت. کالیفرنیا ، یوتا ، واشنگتن و تگزاس از جمله ایالت هایی هستند که معترضین به وضع موجود در آنها نقطه ای از شهر را تحت اشغال خود در آورده و فریاد اعتراض سر داده اند. جالب است که این حرکت در شرایطی با چنین سرعتی گسترش یافته که تنها در نیویورک در یک روز بیش از ۷۰۰ تن از شرکت کنندگان در جنبش تسخیر وال استریت به وسیله پلیس دستگیر شدند. تا کنون چندین اتحادیه کارگری از جمله سندیکای کارگران صنایع اتومبیل ، اتحادیه سراسری و همچنین سندیکای کارگران حمل و نقل پشتیبانی خود را از جنبش اعتراضی جدید که به اشغال کنندگان وال استریت معروف شده اند اعلام کرده اند.

بعد از تظاهرات فعالین چریکهای فدائی خلق در نیویورک فرصتی پیش آمد تا با جوانان آمریکایی که مسئولیت اشغال پارک وال استریت را به عهده داشتند به گفتگو بنشینیم. روز هفتم اشغال پارک وال استریت بود که ما در اعتراض به حضور و سخنرانی احمدی نژاد در مجمع عمومی سازمان ملل در مقابل دفتر این سازمان تظاهراتی سازمان داده

بودیم. پس از این حرکت موفق مبارزاتی با تعدادی از رفقا به پارک اشغال شده مقابل وال استریت رفتیم و با یکی از جوانان دانشجو به گفتگو نشستیم. در این مصاحبه او هدف چنین تجمعی را اعتراض بر علیه شرایط ناعادلانه اقتصادی موجود در آمریکا اعلام نمود و توضیح داد که مراکز مالی و شرکت های بزرگ تجارتي با اتخاذ سیاستهای چپاولگرانه خود عملاً همه آینده نسل وی را به تاراج برده اند. او همچنین از هزینه های سرسام آور زندگی و شهریه های کلان دانشگاهی و بهره زیادی که باید بابت وام های دانشجویی پرداخت شود گفت و تاکید نمود که تازه چشم انداز روشنی هم برای پیدا کردن کار وجود ندارد و هم اکنون بیکاری عظیمی فارغ التحصیل های جوان را تهدید میکند. در این گفتگو رفقای ما نیز به توضیح دلایل اقتصادی و سیاسی شرایط کنونی که ذاتی سلطه نظام سرمایه داری است پرداخته و بر ضرورت مبارزه جهت نابودی کلیت نظام سرمایه داری در پروسه یک انقلاب اجتماعی تاکید نمودند. و در رابطه با ایران تحت سلطه جمهوری اسلامی توضیح دادند که رژیم جمهوری اسلامی نیز بخشی جدایی ناپذیر از نظام سرمایه داری است و سیاست های حاکمیت ایران همواره توسط امپریالیست ها و بانک جهانی تعیین شده و می شود و روی این نکته تاکید ورزیدند که نباید دغلیکاری ها و حرف های بی محتوای امثال احمدی نژاد ها را جدی گرفت بلکه باید عملکرد آن ها را معیار سنجش قرار داد.

از آن روز تاکنون خوشبختانه شاهد رشد روز افزون این جنبش اعتراضی بوده و دیده ایم که چگونه این ابتکار مبارزاتی به جنبشی فرا گیر در سراسر آمریکا تبدیل شده است. این که این ابتکار با چنین سرعتی رشد یافته البته بی دلیل نیست. دلیل اساسی، اوج گیری بحران اقتصادی و وخامت شرایط مادی زندگی توده های تحت ستم در زیر یوغ نظام ظالمانه سرمایه داری آمریکا ست آن هم در شرایطی که بطور مثال بیش از ۱۷ میلیون کودک امروز در آمریکا

فاقد تغذیه لازم می باشند ، به عبارتی از هر ۴ کودک یک کودک گرسنه سر بر بالین می گذار. این امر آنقدر برجسته شده است که چندی پیش وقتی خبرنگاری از یکی از کودکان پرسید چه چیزی سختتر از بی غذایی است؟ کودک پاسخ داد "دیدن مادرم که غذا نمی خورد تا ما کمی بیشتر غذا داشته باشیم".

پاسخ این کودک در شرایطی پرده از فقر حاکم بر زندگی میلیونها انسان بر می دارد که شش تا از بزرگترین موسسات مالی (بانک مرکزی آمریکا ، سیتی گروپ ، جی پی مورگان چیس ، ولز فارگو ، مورگان استنلی و گلدمن ساکس) در حال حاضر انباشته دارایی هایشان به بیش از ۶۰٪ از تولید ناخالص داخلی آمریکا رسیده و چهار تا از بزرگترین این بانک های آمریکا، دو سوم از تمام کارت های اعتباری ، نیمی از تمام وام های مسکن و تقریباً ۴۰٪ از تمام سپرده های بانکی را در اختیار دارند . و همه این ها در جامعه ای صورت می پذیرد که حکومتش سالهاست میلیاردها دلار صرف ریختن بمب بر سر کودکان عراق و افغانستان نموده است.

همانطور که توضیح داده شد حرکت اعتراضی جدید هر روزه بخش های وسیع تری از آمریکا را فرا می گیرد به همین دلیل هم روز پنجشنبه ۶ اکتبر شاهد تظاهرات حامیان این حرکت در شهر هوستون تگزاس بودیم. بیش از ۵۰۰ نفر راهپیمایی بزرگی را بر علیه فساد و طمع در دستگاه موسسات بزرگ سرمایه داری سازماندهی کرده بودند . یکی از شعارهای این تظاهرات که با استقبال شدید مردم این شهر روبرو گردید "اشغال هوستون" بود. با نگاهی به ترکیب تظاهرکنندگان و گفتگو با آنها ، این موضوع که در این تظاهرات اقشار متفاوت اجتماعی شرکت دارند به طور وضوح نمایان می شد. دانشجویان نگران آینده نا معلوم خود و دلمشغول از سود بهره سرسام آوری که باید جهت پرداخت وام های دانشجویی خود بپردازند هستند زیرا می بینند که بیکاری هر روز رشد بیشتری پیدا می کند.

سالمندان نگران از بین رفتن همه پس انداز های زندگیشان توسط سهامداران بزرگ و ورشکستگی احتمالی نهاد های بیمه باز نشستگی دولتی می باشند. در این حرکت ، معلمینی دیده می شدند که به تازگی بیکار شده اند و با نگرانی و ناراحتی در باره از دست دادن شغلشان صحبت میکردند. اعتراض همه بر سر غارت دسترنج ۹۹% توسط ۱% از ثروتمندان جهان است و همه متوقف القول بودند که باید این جمعیت ۹۹% یکبار دیگر جهان را اشغال کند و سرنوشت خویش را بدست خود بگیرد. یکی از بزرگترین ضعف های این جنبش عدم وجود رهبری انقلابی در آن است که این مسئله در نیویورک که نطفه اولیه این اعتراضات شکل گرفت هم کاملاً آشکار بود و هست. مردم عادی از روی ضرورت های روزانه خودشان بطور خود بخودی به عرصه این مبارزات کشیده شده اند و با شور و هیجان سیستم ظالمانه موجود را جهت دستیابی به حقوق انسانی خویش به مصادف طلبیده اند. مطمئناً آن ها از این مبارزات تجربیات زیادی کسب خواهند نمود ، تجربیاتی که گنجینه مبارزاتی کارگران و توده های ستمدیده را فزونی خواهد بخشید.

در روزهای اخیر در صفوف این اعتراضات شعار هایی چون "کارگران جهان متحد شوید" ، "مردم با هم بر علیه ظلم و فقر متحد شویم" به چشم میخورد و رسانه های امپریالیستی که تا کنون تلاش میکردند تا اخبار این مبارزات را تا حد ممکن منعکس نمایند این روز ها مجبور به پخش صحنه هایی از تظاهرات مردم شده اند. سیاستمداران آمریکایی دقیقاً مثل رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی که مردم مبارز ایران را "اراذل و اوباش" خطاب میکردند در مصاحبه های تلویزیونی خود بیشرمانه تظاهر کنندگان مبارز را مشتکی اراذل و اوباش که ضد آمریکا هستند می نامند.

همچنین نمایندگان راست ترین جناح های امپریالیستی در طبقه حاکم ، نظیر حزب "تی پارتی" با ابراز خشم فراوان از حرکات عادلانه توده ها بزعیم خودشان تبلیغاتی براه انداخته اند مبنی بر این که معترضین برای "سرنگون" کردن نظام سرمایه داری در آمریکا و برقرار کردن یک نظام "شبه کمونیستی" است که در مقابل وال استریت تجمع کرده اند!

اعتراضات جاری در آمریکا صدای حق طلبانه میلیونها تن از کارگران، زحمتکشان و توده های مختلف تحت ستم است که گرچه با اشغال یک پارک در مقابل وال استریت شروع شد، اما پژواک آن سراسر جامعه آمریکا را در نوردیده است.

فعالین چریکهای فدائی خلق ایران - آمریکا

۱۰ اکتبر ۲۰۱۱